

ABBI GLINES

Als je terug bent

ROSEMARY BEACH

Karakter Uitgevers B.V.

Reese

Er waren tweeëntwintig dagen, vijf uren en dertig minuten verstreken sinds ik op O'Hare Airport afscheid had genomen van Mase. Toen hij er eenmaal zeker van was dat ik veilig was bij mijn nieuwe familie in mijn vaders huis in Chicago, was hij teruggegaan naar de ranch van zijn familie in Texas, die zonder hem niet kon draaien.

Het was zo verleidelijk geweest om met hem mee terug te gaan. Ik was klaar om aan mijn leven samen met Mase te beginnen en ik wilde dolgraag zijn huis tot ons thuis maken. Maar eerst moest ik dit doen.

Iets meer dan een maand geleden had er opeens een goed verzorgde Italiaanse man bij me op de stoep gestaan in Rosemary Beach, waar ik als schoonmaakster had gewerkt voor een aantal van de rijkste families van het stadje. Niet lang nadat ik Mase had ontmoet, was de vader die ik nooit had gekend – en van wie ik ook niet zeker was geweest dat hij nog leefde – mijn leven weer binnengewandeld en hij wilde daar deel van uitmaken.

Mase had al die tijd voor me klaargestaan en had me gesteund. Benedetto had een week bij ons in Rosemary Beach gelogeed en daarna waren we met zijn drieën naar Chicago gevlogen.

Ik was al snel tot de ontdekking gekomen dat ik niet alleen

een vader had, maar ook een broer. Hij was twee jaar jonger dan ik en hij was geweldig; Raul maakte me de hele tijd aan het lachen. Ik had ook een grootmoeder, of *nonna*, zoals ze liever genoemd wilde worden. Ze vond het heel fijn om ergens met me te gaan zitten en dan urenlang te kletsen. Ze vertelde me verhalen over mijn vader toen hij jonger was en liet me foto's zien van Rauls jeugd. Ze vertelde me ook dat ze Benedetto had gesmeekt om naar me op zoek te gaan. Hij had zo zijn redenen om niet achter me aan te komen. Dat was het enige wat hij erover kwijt wilde. Ik wilde hem haten omdat hij me niet was komen halen toen ik jong was, maar dat lukte me niet. Mijn leven had me naar Mase geleid.

De tijd die ik met hen had doorgebracht was heerlijk geweest, maar ik had Mase gemist. Het was niet genoeg om elke avond via de telefoon met hem te praten. Ik had hem nodig; ik had hem meer nodig dan dat ik een vader, broer of nonna nodig had. Mase was mijn familie. De eerste persoon die echt voor me klaar had gestaan na een leven van misbruik door mijn moeder en stiefvader.

En nu was ik dan eindelijk thuis... of in elk geval op de plek die mijn thuis zou worden voordat mijn vader op de stoep had gestaan. Mase en ik wilden gaan samenwonen, maar dat was er nog niet helemaal van gekomen.

Ik had Mase niet laten weten dat ik eerder terugkwam. Het was een verrassing.

De taxi kwam tot stilstand voor het huis van de ouders van Mase op hun uitgestrekte ranch. Na één blik op het onverlichte huis wist ik dat er niemand thuis was. Mooi. Mijn verrassing was alleen voor Mase bedoeld. Ik betaalde snel de chauffeur,

haalde mijn bagage uit de kofferbak en haastte me naar de stallen waar de truck van Mase naast een onbekende truck stond geparkeerd.

Ik zette mijn koffer naast zijn auto neer en liep toen het heuveltje af naar de stallen. Ik wist dat hij daar zou zijn, aangezien hij me had verteld dat hij niet van plan was die dag een paard te trainen. Mijn hart bonkte in mijn keel en ik kon niet wachten om hem weer aan te raken. Ik was dankbaar voor de tijd met mijn familie, maar ik zou Mase niet meer achterlaten. Als hij de volgende keer niet met me mee naar Chicago kon gaan, dan ging ik niet. Dan moesten ze me allemaal maar hier komen opzoeken.

Het geluid van een vrouw die lachte kwam me tegemoet. Had hij een zakelijke afspraak? Ik wilde hem niet storen als hij bij een klant was. Ik kon me niet in zijn armen storten als hij midden in een bespreking zat met de eigenaar van een paard. Ik bleef bij de ingang staan.

‘Nee, Mase, je hebt me eergisteren beloofd dat we vandaag zouden paardrijden. Je kunt nu niet op die belofte terugkomen vanwege werk. Ik wil mijn ritje,’ zei de vrouw.

Bij het horen van haar stem liep er een rilling langs mijn rug. Ze klonk jong en flirterig; ze was veel te vertrouwd met hem.

‘Ik weet wat ik heb beloofd, maar ik moet werken. Je zult gewoon geduld moeten hebben,’ reageerde hij.

‘Als ik mijn zin niet krijg, dan ga ik met mijn ogen knipperen en een pruillip trekken,’ dreigde de vrouw.

‘Vandaag geen spelletjes, Aida. Ik moet echt aan de slag. Je hebt de afgelopen twee dagen al mijn tijd in beslag genomen,’ zei hij.

De manier waarop hij dat zei deed me achteruitdeinzen. Ik kende die toon. Zo sprak hij tegen mij.

‘Maar ik verveel me en jij vermaakt me altijd,’ kaatste ze speels terug.

‘Serieus, je moet me vandaag de tijd geven om mijn klussen af te maken. Vanavond gaan we wel wat leuks doen, dan gaan we ergens wat eten en dan zal ik je zelfs mee uit dansen nemen.’

Mijn hart brak. Wat ik hier hoorde kon niet verkeerd worden opgevat. Mase bracht zijn tijd met een andere vrouw door. Hij gaf om haar. Dat hoorde ik aan zijn stem. Ik had al eens eerder aangenomen dat hij me bedroog. Dat wilde ik nu niet weer doen, maar wat kon dit anders betekenen? Ik wierp een blik op de truck naast die van hem en toen weer op de deur die toegang bood tot de stallen.

Mijn hart wilde niets liever dan dat ik wegrende en me ergens tot een klein balletje oprolde om te voorkomen dat ik in elkaar zou storten. Maar mijn hoofd maakte me duidelijk dat ik dit onder ogen moest zien. Wat het ook was. Ik moest Mase in elk geval de kans geven alles uit te leggen voor ik vertrok. Alle opwinding die ik nog geen minuut geleden had gevoeld was helemaal weg. Er raasden emoties door me heen waar ik op het moment zelfs geen naam aan kon geven.

De vrouw lachte weer.

Dit keer werd het gevolgd door gegrinnik van Mase, een geluid waar ik normaal gesproken een warm gevoel van kreeg. Hij had het naar zijn zin. Hij voelde zich gelukkig bij deze vrouw. Was ik te lang weggeweest? Had hij een ander nodig gehad? Of was hij erachter gekomen dat ik niet zo speciaal was als hij had gedacht?

‘Hallo. Kan ik je ergens mee helpen?’ vroeg de vrouw.

Ik hief abrupt mijn hoofd en zag haar in de deuropening staan alsof ze op het punt stond te vertrekken. Ze was lang, met lang blond haar in een paardenstaart. Ze droeg een strakke spijkerbroek waardoor haar smalle heupen en slanke dijen goed uitkwamen. Zelfs zonder een spootje make-up op was ze prachtig. Volle lippen en perfect witte tanden. Haar grote groene ogen leken te schitteren van blijdschap. Dat effect had Mase op vrouwen. Ik stond daar met mijn mond vol tanden en staarde haar aan.

‘Ben je hier voor een paard?’

Ze was zo dun als een model. Dat was ik dus niet. ‘I-ik, eh...’ stamelde ik. Hoe kon ik nu met deze vrouw praten? Ik had gewoon moeten gaan. Het zou onmogelijk zijn Mase te confronteren terwijl zij hier als een Barbie stond. Hij zou ons naast elkaar zien staan en meteen beseffen wie de betere keus was.

‘Ben je verdwaald?’ vroeg ze.

Ja. Ik was totaal de weg kwijt. Alles waarin ik had geloofd, alles waarvan ik had gedacht dat het van mij was... Het bleek allemaal niet te kloppen. ‘Misschien,’ fluisterde ik, maar toen schudde ik mijn hoofd. ‘Nee. Ik ben hier om...’

‘Reese!’ riep Mase met zijn diepe stem. Hij duwde de vrouw opzij en nam me stevig in zijn armen. ‘Je bent er! Waarom heb je me niet verteld dat je naar huis kwam? Dan was ik je komen halen. God, wat ruik je goed. Ik heb dit gemist. Ik heb je verdomme zo gemist!’

Ik staarde over zijn schouder naar de vrouw, die niet langer glimlachte. Ze staarde naar me alsof ze iets afstotelijks zag. ‘I-ik... ik wilde je verrassen,’ prevelde ik. Wat moest ik hier nu

van denken? Ik had gehoord hoe hij tegen haar sprak. Ik wist dat hij tijd met haar had doorgebracht, en zij wilde me hier overduidelijk niet hebben.

Hij nam mijn gezicht tussen zijn handen en drukte zijn mond op die van mij. Ik was zo onzeker en gekwetst geweest na het horen van het gesprekje tussen hem en deze vrouw, maar die gevoelens zette ik snel opzij. Zijn smaak en het voelen van zijn lippen op de mijne lieten me altijd alles om me heen vergeten. Hij kustte me hartstochtelijk en ik klampte me aan hem vast terwijl ik zijn geur opsnoof. De streling van zijn tong langs die van mij deed me huiveren. De rest van de wereld deed er niet toe als ik zo bij hem was.

‘Ahem! Ik ben er nog hoor, jongens. Hallo?’

De stem van de andere vrouw doorbrak mijn heerlijke roes en ik verstijfde.

Mase leunde iets naar achteren en grinnikte zelfs. Hij keek om, maar hield zijn armen strak om me heen. ‘Sorry, Aida, mijn vrouw is thuis, en de komende achtenveertig uur heb ik voor niets en niemand anders tijd. Misschien zelfs wel langer. Vermaak je maar bij mam thuis.’ Hij drukte een kusje op het puntje van mijn neus.

‘Nogal onbeleefd om me hier te laten staan en me niet eens aan je vriendin voor te stellen!’ Haar afkeuring klonk duidelijk door in haar stem.

Mase keek me met een grijns aan en gaf me een knipoog. ‘Ze is een diva. Je went wel aan haar.’ Hij keek nogmaals om naar de andere vrouw. ‘Aida, dit is Reese, de vrouw over wie ik al die tijd aan het kletsen ben geweest. De vrouw met wie ik elke avond urenlang praat.’ Hij richtte zijn aandacht weer

op mij. 'Reese, dit is Aida, mijn enige nichtje. Ze is een beetje verwend, ontzettend dramatisch en ze verveelt zich snel.'

Nichtje? Waarom keek ze me dan aan alsof ik een rivaal was? Ik nam Aida eens in me op en ze reageerde met een zelfgenoegzame glimlach. Hoewel de wetenschap dat ze familie waren een troost was, kwam de manier waarop ze me aankeek nogal uitdagend over. Dit was... vreemd.

Mase

Dat ik Reese in mijn armen hield hielp de frustratie te temperen dat ze me niet had laten weten dat ze thuiskwam. Dan had ik haar van het vliegveld gehaald. Ik vond het vervelend dat er niemand had klaargestaan om haar te verwelkomen. ‘Heb je een taxi genomen?’ vroeg ik. Dat idee vond ik al helemaal niets.

Ze knikte, maar zweeg verder.

‘Had me nu maar gebeld.’ Ik trok haar tegen me aan en liep zo samen met haar naar mijn truck. Ik zou haar helpen bij het instappen en daarna zou ik haar naar ons huis brengen. Waar ze thuishoorde.

‘Ik dacht dat het leuker zou zijn om je te verrassen.’

Ze klonk mat, alsof ze van streek was. Of misschien was ze gewoon moe van de reis. ‘Ik zou haast zeggen dat je me de volgende keer maar moet bellen, maar er komt geen volgende keer. Je gaat niet meer alleen op reis. Als je naar Chicago wil gaan, dan ga ik wel met je mee.’

Ze leunde tegen me aan en leek zich iets te ontspannen. Dit was wat ik vandaag nodig had. Aida was vermoeiend en veel-eisend. Haar aanwezigheid had de ellende Reese te moeten missen iets afgezwakt, maar alleen omdat ze me de hele tijd de oren van het hoofd kletste. Zodra mam thuis was, moest zij Aida maar vermaken.

Ik pakte de koffer van Reese en zette die in de laadbak van mijn truck. Daarna liet ik een hand onder haar perfecte kont glijden en tilde haar de cabine in. Ze giechelde even en dat geluid gaf me een warm gevoel. Ik had haar lach gemist.

‘De komende twee dagen ga je nergens heen, ik heb je nodig,’ vertelde ik haar tijdens het instappen. ‘Ik heb trouwens vorige week een paar boeken voor je gehaald bij de bibliotheek, dus je kunt me weer voorlezen.’

Ze legde haar hoofd op mijn schouder en zuchtte tevreden. ‘Ik heb je bijna elke avond dat ik weg was voorgelezen.’

‘Ja, maar je lag niet naakt bij me in bed.’

Ze lachte.

En mijn leven voelde weer perfect. Ik had al die tijd op haar gewacht. Alles was voor haar komst saai geweest, ook de vrouwen. Bij geen enkele andere vrouw was ik elke ochtend zo verwachtingsvol wakker geworden, blij om haar gezicht te zien en om elke avond naar bed te gaan met haar in mijn armen.

‘Wil je dat ik je naakt in bed voorlees?’ vroeg ze op geamuseerde toon.

‘O, echt wel. Ik wil dat je alles naakt doet.’

Reese liet haar hoofd iets naar achteren zakken en keek me aan. ‘Dat meen je niet.’

Ik keek naar haar glimlachende mond. ‘Jawel, schatje. Als ik het over jouw naakte lijf heb, dan ben ik bloedserieus.’

Ze lachte weer.

Ik trok haar dichtertegen me aan. Dit was wat ik nodig had.

Reese liep naar mijn huis, terwijl ik haar koffer uit de laadbak pakte. Ik nam even de tijd om haar na te kijken. Dit zou nu

heel snel óns huis worden. Het voelde anders nu ze er was. Ze bracht warmte en licht met zich mee.

Ze keek me over haar schouder aan en glimlachte. ‘Kom je?’

‘Ik genoot alleen even van het uitzicht.’ Ik liep met een grijns naar haar toe en zette de koffer bij de voordeur neer. Ze slaakte verrast een gil toen ik haar optilde en haar naar de bank droeg. Ik ging op het verweerde leer zitten met haar op schoot, terwijl ze zich aan mijn schouders vasthield.

‘Welkom thuis,’ zei ik, vlak voor ik haar zoende. Ik wilde eigenlijk niets liever dan haar de kleren van het lijf rukken en haar tegen de deur neuken, maar ik wist dat ze eerst wat tederheid nodig had. Ik wilde haar absoluut niet het idee geven dat het voor mij alleen maar om seks draaide. Ik was al verliefd op haar geweest voor we überhaupt met elkaar naar bed waren gegaan. Ze was me te dierbaar om haar ooit als een stuk vlees te behandelen, ook al was ze om van te watertanden.

Reese pakte mijn hoed van mijn hoofd en gooide die naast ons op de bank en liet toen haar vingers door mijn haar glijden. Haar mond smaakte als zoete honing en ik wist vrijwel zeker dat ik zo eeuwig door kon gaan. Zachte welvingen onder mijn handen en de mond van een engel; het was meer dan waar ik ooit van had durven dromen. Reese was meer dan ik me ooit voor had kunnen stellen.

Haar zachte, volle lippen streken langs mijn stoppelige kin terwijl ze mijn gezicht met kusjes bedekte. ‘Je hebt je niet geschoren,’ fluisterde ze.

‘Ik had je niet verwacht.’

‘Ik vind het wel wat. Het is sexy,’ mompelde ze, en ze bracht haar mond weer terug naar die van mij.